

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 379/2014-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júla 2014 predbežne prerokoval sťažnosť J. H., zastúpenej advokátom JUDr. Borisom Bednárom, Advokátska kancelária, Štefánikova 873/9, Poprad, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci podania podnetu na začatie trestného stíhania z 25. novembra 2013, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júna 2014 doručená sťažnosť J. H. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) vo veci podania jej podnetu na začatie trestného stíhania z 25. novembra 2013 (ďalej len „namietaný postup“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka 25. novembra 2013 prostredníctvom Okresnej prokuratúry Poprad podala podnet na začatie trestného stíhania prokurátora Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) adresovaný generálnej prokuratúre vo veci vybavenia jej podnetu „na previerku zákonnosti konania OÚ Prešov“. Generálna prokuratúra na uvedené podanie sťažovateľky dosiaľ nereagovala, a preto 25. apríla 2014 podala sťažovateľka sťažnosť na nečinnosť generálnej prokuratúry. Ani na predmetnú sťažnosť generálna prokuratúra dosiaľ nereagovala.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že hoci je generálna prokuratúra štátnym orgánom príslušným konať vo veci ňou podaného podnetu na začatie trestného stíhania, od podania ktorého uplynulo viac ako 6 mesiacov, jej vec nebola bez zbytočných priesťahov prerokovaná a rozhodnutá napriek tomu, že nie je právne ani skutkovo zložitá, správanie sťažovateľky priesťahy nespôsobilo, tieto sú zapríčinené len nečinnosťou generálnej prokuratúry. Sťažovateľka nemá vedomosť o číse konania, pod ktorým je jej podanie na generálnej prokuratúre vedené.

Sťažovateľka vzhľadom na skutočnosti uvedené v sťažnosti žiada, aby ústavný súd o jej sťažnosti takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľky... na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48, ods. 2 SR vo veci podania zo dňa 25. novembra 2013 porušené bolo. Generálnej prokuratúre SR prikazuje, aby vo veci podania sťažovateľky zo dňa 25. novembra 2013 konala bez zbytočných priesťahov.

Sťažovateľke... priznáva finančné zadosťučinenie 1. 000,- €, ktoré je Generálna prokuratúra povinná zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Generálna prokuratúra je povinná uhradiť trovy právneho zastúpenia v sume 284,08 € k rukám právneho zástupcu sťažovateľky, JUDr. Boris Bednára – advokáta... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z už citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či sťažnosť nebola podaná zjavne neoprávnenými osobami, ako aj to, či v danom prípade nejde o zjavne neopodstatnenú sťažnosť. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného

práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98 tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

Z návrhu na rozhodnutie (petitu) vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom generálnej prokuratúry vo veci ňou podaného podnetu na začatie trestného stíhania prokurátora krajskej prokuratúry z 25. novembra 2013, ktorý nebol dosiaľ vybavený, a to aj napriek podanej sťažnosti na nečinnosť generálnej prokuratúry.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Účelom, podstatou a zmyslom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. Ťažiskovým pojmom a komponentom uvedeného základného práva je to, že jeho ochrana sa uplatňuje vo veci účastníka, t. j. v jeho záležitosti. Ústavný súd v tejto súvislosti vo svojej doterajšej judikatúre vyslovil právny názor, podľa ktorého uplatnenie tohto základného práva je spojené len s takou vecou (záležitosťou) účastníka konania pred súdom alebo iným orgánom právnej ochrany, ktorej prerokovanie a rozhodnutie je zahrnuté do účelu procesného poriadku, ktorý upravuje postup orgánu verejnej moci pri prerokovaní veci účastníka (I. ÚS 18/06).

Podstatou námietok sťažovateľky sú skutočnosti, ktoré podľa jej názoru zakladajú dôvod na vyslovenie záveru o zbytočných prieťahoch v namietanom konaní. V tejto súvislosti upriamuje ústavný súd pozornosť na svoju stabilizovanú judikatúru, z ktorej možno vyvodíť, že sťažovateľ ako poškodený v trestnom konaní vedenom vo veci bez vznesenia obvinenia sa nemôže domáhať vyslovenia porušenia svojho základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 212/07, II. ÚS 212/07, III. ÚS 109/06). Až vznesenie

obvinenia je tým momentom, ktorý dáva možnosť poškodenému v trestnom konaní uplatňovať si ochranu proti konkrétnemu možnému pôvodcovi svojho poškodenia, a teda z nej robí „vec“, na ktorej prerokovanie bez zbytočných priet'ahov má nárok v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 109/06).

Keďže v namietanom trestnom konaní nedošlo dosiaľ k vzneseniu obvinenia žiadnej konkrétnej osobe, konaním generálnej prokuratúry, ktorú sťažovateľka označila za porušovateľa svojich ústavou garantovaných práv, nemohlo byť ani porušené jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorého ochrany sa domáhala prostredníctvom sťažnosti adresovanej ústavnému súdu.

Na tomto základe ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, ako aj z dôvodu, že bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júla 2014